

SZEKVENCIA

a fiú, akivel álmodom, ideges, izmos alkat,
szól hozzám néha, de inkább csak fogja a kezem és hallgat.

a fiú, akivel álmodom, tudja, a testére vágyom,
érzékeny, mint egy nőszírom, és szívós, mint egy szál gyom.

a fiú, akivel álmodom, talán nincs tizenennyolc éves,
bűntudat kínozt, úgy nyúlok melléhez, köldökéhez,

a haja, mint a méz, nehéz, a szeme édes-barna,
a fiúnak, kivel álmodom, reggelre nem marad arca.

a fiú, akivel álmodom, bár tudnám, ki lehet végre,
felbukkan, rám néz, s eltűnik vissza az idegenségbe.

a fiú, akivel álmodom, tudom, nem szeret engem,
ha eljön, mégis napokon át őt őrzöm a szememben.

IMA JÓ HALÁLÉRT

Ne alázz meg engem, Isten
A halál szemei előtt!
Ha a testem elragadja,
Könyörögni legyen időm,
Hogy a lelkemet ne engedd,
Ne a semmibe zuhanást.
Nem a rothadás riaszt, csak
Ha az öntudat elenyész.

Hova lesz a vágy, az emlék,
Hova akkor az akarat?
Mi marad belőlem aztán,
Mikor égnek a zsigerek?
Por a porcelánpohárban,
Temetőbeli felirat.
És a vers. A porba írva,
Ami kész, ami töredék.